

ย่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

เรื่องเสร็จที่ ๒๙/๒๕๕๔

สำนวนเลขที่ ๘๗/๒๐๙/๒๕๕๓ (วันอังคารที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓)

ประเภทสำนวน คนร้ายกระทำโจรกรรมหรือทรัพย์สินสูญหาย

เรื่อง รถบดและเครื่องอัดอากาศของสำนักงานสูญหาย

สรุปข้อเท็จจริง ครุภัณฑ์ของสำนักงาน ได้แก่ รถบดล้อเหล็กสันสะเทือนขับเคลื่อนด้วยตัวเองขนาด ๓ ตัน จำนวน ๑ คัน ค่าเสียหาย ๕๙๒,๙๙๐ บาท เครื่องอัดอากาศ แบบติดตั้งบนรถลากพ่วง จำนวน ๑ เครื่อง ค่าเสียหาย ๘๑๖,๐๐๐ บาท ซึ่งฝากเก็บรักษาไว้ที่บ้านเลขที่ ๘๓ หมู่ที่ ๑๐ ได้สูญหายไป ในระหว่างวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ตั้งแต่เวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น. ถึงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๐๙.๓๐ น. โดยไม่ทราบว่าย้ายไปในช่วงวันเวลาใด หรือใครเป็นผู้ลักเอาไป ความเสียหายคิดเป็นเงินรวมทั้งสิ้น ๑,๔๐๘,๙๙๐ บาท

ความเห็นของพนักงานสอบสวน -

ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เจ้าหน้าที่ได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์แล้ว ไม่ได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการหรือไม่ จำนวนเท่าใด

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในระหว่างวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑ ครุภัณฑ์ของสำนักงาน ได้แก่ รถบดล้อเหล็กสันสะเทือนขับเคลื่อนด้วยตัวเองขนาด ๓ ตัน และเครื่องอัดอากาศแบบติดตั้งบนรถลากพ่วง ซึ่งฝากเก็บรักษาไว้กับนาง ล. ได้สูญหายไป โดยไม่ทราบแจ้งชัดว่าครุภัณฑ์ดังกล่าว ได้หายไปในช่วงวันเวลาใด หรือใครเป็นผู้ลักทรัพย์ไป แต่จากการสอบถามนาง ล. ได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ เวลาประมาณ ๑๙.๐๐ - ๒๐.๐๐ น. มีชาย ๓ คน มากระบดบรรทุกที่ติดตั้งเครน ชายคนหนึ่งมาคุยอยู่กับนาง ล. โดยบอกว่าหัวหน้าไม่ว่างลูกไม่สบายให้มาเอารถไปทำงานที่อื่น ชายอีก ๒ คน จึงจัดการยกรถบด และเครื่องอัดอากาศไปโดยใช้เวลา ๑ ชั่วโมง ก็ยกเสร็จ เห็นว่า การที่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ใช้รถบดสันสะเทือนเพื่อปฏิบัติงานเสร็จแต่นำไปฝากไว้ที่บ้านของนาง ล. โดยไม่นำไปเก็บรักษาที่สำนักงานฯ ถือเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการใช้รถราชการ แต่เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของงานขนาดของรถซึ่งเป็นรถขนาดใหญ่ มีน้ำหนักมาก ประกอบกับระยะทางจากสำนักงานไปยังหน่วยงานเพื่อซ่อมบำรุงปกติ มีระยะทางประมาณ ๑๐๐

กิโลเมตร ไป - กลับ รวมเป็นระยะทางถึง ๒๐๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๓ ชั่วโมง จึงมีความเสี่ยงอันอาจเกิดจากการขนย้ายขนส่งและความเสี่ยงในการใช้เชื้อเพลิงและเวลาในการเดินทาง จึงนำไปฝากไว้ที่บ้านของนาง ล. ซึ่งเป็นราษฎร แต่มิได้มีการจัดคนเฝ้าดูแลรักษาหรือกำชับมิให้นาง ล. มอบรถให้แก่ซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ผู้ฝากรถ พุทธิการณ์ถือว่าเจ้าหน้าที่กระทำด้วยความประมาทเลินเล่อแต่ไม่ถึงขั้นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการ

-๒-

อนึ่ง สำนักงานควรกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมดูแลรักษาทรัพย์สินให้รอบคอบและรัดกุมเพื่อป้องกันมิให้ทรัพย์สินของทางราชการสูญหายดังเช่นกรณีนี้อีก

ผู้ย่อ นางสาวเกวริย์ เก่งเดช

นิติกร

ผู้ตรวจ ๑. นางสาวสุรชาติ พันธ์ศรี

หัวหน้าฝ่าย

๒. นางสาวสุวรรณา อิศรางกูรฯ ณ อยุธยา

ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ตพ.๑

